

Р Е Ш Е Н И Е №269

гр.Перник, 10 март, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и пети февруари през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 20/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

В.Г.Д. *** оспорва заповед № 810/5.XII.2013 г. на ВНД Директор, ОДМВР Перник, с която на оспорвания, като „старши инспектор; началник на група „ПИП“ при РУП – гр. Радомир при ОДМВР Перник, категория В е наложено дисциплинарно наказание“ писмено предупреждение“ за срок от три месеца, на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, чл. 226, ал. 1, т. 2 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР. Като дисциплинарно нарушение, административния орган е приел, че жалбоподателя е нарушил чл. 70, ал. 1 от ЗМВР „За всеки случай на извършен обиск или проверка на вещи и превозни средства полицейският орган съставя протокол.“

Жалбоподателят в жалбата, в педоария и в писменото становище по същество, чрез пълномощник оспорва изцяло заповедта, с която му е наложено дисциплинарно наказание. Сочи всички отменителни основания, като изразява становище, че заповедта е незаконосъобразна и следва да се отмени.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че заповедта е правилна, а жалбата следва да се отхвърли.

Съдът, като обсъди доводите на страните, съобразно доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е подадена в законния срок от лице, пряко засегнато от негативните последици на наложеното с тази заповед дисциплинарно наказание. Същата е процесуално допустима и съдът е длъжен да я разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Безспорно е, а и страните не спорят, че процедурата по издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена.

В хода на извършваната проверка, по повод сигнал от местен бизнесмен, парадирал дружба си със зам. Директор на ОДМВР и началник на отдел КП, по отношение на жалбоподателя и други редови служители в РУП Радомир са били образувани дисциплинарни производства.

Извършена е проверка от овластени за това служители на МВР, които на основание на приложена справка от 11.XI.2013 г. – рег. № Ж-167 са предложили да се наложат дисциплинарни наказания на 8 служители от РУП Радомир към ОДМВР Перник. По отношение на жалбоподателя „и инспектор Георги Иванов, в качеството на компетентни служители на 15.VI.2013 са извършили повторна полицейска проверка на МПС ..., но не са издали протокол на водача Е.Е. за извършената проверка, с което си действие са нарушили разпоредбата на чл. 70, ал. 1 - „За всеки случай на извършен обиск или проверка на вещи и превозни средства полицейският орган съставя протокол“ от ЗМВР, с което действие е извършено нарушение по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР – „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност“, за което се предвижда налагането на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

На основание резултатите от справката и предложението за налагане на дисциплинарни наказания на осем служители от РУП Радомир, от жалбоподателя са взети

обяснения по реда на чл. 229 от ЗМВР и в крайна сметка, съобразявайки се с предложението по справката на комисията от МВР ГД „НП“, административният орган е издал оспорваната заповед

В заповедта се повтаря предложението на комисията, изготвила справката, като е направено граматическо разграничение, от множествено в единствено число, по отношение на жалбоподателя.

Независимо, че адресат на заповедта е жалбоподателя, съда намира, че същата е незаконосъобразна. Видно от текста – чл. 70, ал. 1 от ЗМВР, същият съдържа три отделни хипотези. АО не е посочил за коя от хипотезите приема, че не е съставен протокол. Проверявано е МПС, в което е имало акцизни стоки. По съмнение от служители на пътна полиция, извършили първата проверка по ЗДвП, че сред тези стоки може да има такива, които да не отговарят на ЗАДС и това е било предмет на повторната проверка. В оспорваната заповед, АО не е описал стоките, които са били в транспортиращото средство и при това положение е наложено наказание за нещо, което не е извършвано. Безспорно е, че е извършена проверка на намиращите се в автомобила акцизни стоки – констатирани са бутилки с алкохолни напитки с опадали бандероли – дали тези бандероли са актуални, или са били с изтекъл срок; проверката е извършвана и по отношение на складови разписки за движението на стоките в автомобила. Самото МПС не е проверявано, а и това по закон е работа на пътна полиция, а в следващ етап – други полицейски органи. Тази липса на конкретизация води до невъзможност съдът да извърши проверка относно правилното приложение на закона. Производствата по ЗМВР са строго формализирани и след като не може да се разбере от оспорваната заповед, какъв е бил предмета на проверката – дали на вещи (пр.2-ро от алинея първа на чл. 70 от ЗМВР) или на превозно средство (пр. 3-то от алинея първа на чл. 70 от ЗМВР), оспорваната заповед не е в съответствие с доказателствата по делото. Безспорни са писмените доказателства, за това, че произходът на стоките превозвани от работник на лицето, подало сигнала срещу служителите на РУП Радомир са били предмет на проверка, в това число приложените обяснения по преписката и докладните; безспорни са и гласните доказателства – показанията на св. Г. К. И.***.

Съдът следва да посочи, че по делото няма доказателства, а и твърдение жалбоподателя Д. ***да е извършвал физическа проверка.

В обясненията твърди, че е огледал товарния отсек на автомобила, където са превозваните акцизни стоки и там е видял бутилки с отлепени бандероли.

Основния въпрос е как АО е приел, че жалбоподателя следва да носи дисциплинарна отговорност, без да установи по безспорен начин, че именно той е лицето, което по закон е задължено да състави протокол, а от това да прави и извода, че жалбоподателят Д.*** има пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност.

Проверката на автомобила е правена от достатъчно на брой полицейски служители, като предложението на проверяващите е, всички да бъдат наказани за едно и също нещо - пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност.

Спорно е и не може да се прави извод, дали не е имало служебно въздействие, независимо че директни доказателства за това няма, вероятно поради толерантност на наказваните лица, но изложението на проверявания търговец, че се обаждал по телефона на високо стоящ в регионалната полицейска йерархия полицейски служител, а „след неговата намеса тормоза над водача на микробуса бе преустановен след продължилото над три часа неправомерно задържане“, както и индиректните констатации на проверяващите, че въпросния началник не се намесвал, но провел разговор със старши инспектор от РУП Радомир. Не е изключено и не може да се докаже, дали не под въздействие е приключена проверката и за да не се създават повече неприятности на проверявания бизнесмен не е

съставен протокол, а само докладна, че от извършената проверка всичко е било наред, а това е в пряка връзка с оспорваната заповед.

Нормативно определените предпоставки за възникване на дисциплинарна отговорност, независимо от основаниято, предполагат виновно действие или бездействие на служителя, с което е допуснато нарушение на служебните задължения, свързано със заеманата длъжност. От оспорваната заповед не се установява формата на нарушението, за да се прави генерален извод, че е приложима разпоредбата на чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР. Не е доказано – жалбоподателят ли е следвало да съставя протокол за извършено полицейско действие – за да се приеме, че след като не го е съставил виновно е извършил действие, за което следва да носи дисциплинарна отговорност. Ако не е бил длъжен да съставя протокола, проявил ли е бездействие по отношение на лице, задължено да състави този протокол, а оттам следва, че не може да носи дисциплинарна отговорност за нарушение на чл. 70, ал. 1 от ЗМВР.

Оспорваната заповед е незаконосъобразна и на друго основание. Административният орган е наложил наказанието, като се е съобразявал единствено със справката на комисията от ГД „НП“. Това не е основание, в рамките на предоставената му компетентност да игнорира приложението на чл. 35, пр. първо от АПК - след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, да се прецени необходимостта от издаването на оспорваната заповед. Единственото процесуално действие, извършено от АО е снемането на обяснения от наказваното лице, и то за да не се отмени в по късен етап заповедта на процедурно основание. Справката, послужила за издаване на заповедта не е меродавно основание, колкото и да е подробна. АО е имал възможност да прецени до каква степен са целесъобразни и дали следва да се понесат именно такива наказания, каквито са предложили проверяващите. Задължение на органа, налагащ дисциплинарно наказание е да се убеди, че именно при безспорно изяснени факти и обстоятелства по случая, по който е образувано дисциплинарното производство, налаганото наказание ще е съобразено и със закона и със установените факти.

На основание изложеното, съдът в този състав намира, че издадената заповед, предмет на оспорване е незаконосъобразна и неправилна, като индивидуален административен акт и следва да се отмени.

По тези съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ изцяло по жалбата на В.Г.Д. *** заповед рег. № 810/5.XII.2013 г. на ВНД Директор, ОДМВР Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/